

določeno tematiko, ki je obenem razumljiv in zanimiv tudi za laika. Tudi fototisk sicer tipkanega besedila pripomore k temu, da delo ni navaden »elaborat«.

Andrej Kranjc

Peter Haderlapp, *Alpine Vegetation der Steiner Alpen*. Carinthia II, 40. Sonderheft, Klagenfurt 1982.

Poznavanje rastja v naših Alpah se je razširilo z novim delom. P. H a d e r l a p p iz Lobnika (Lobnig) pri Železni Kapli se je lotil proučevanja rastja v Belski Kočni, edini daljši dolini, ki na severni strani Kamniško-Savinjskih Alp pripada Avstriji. Kasneje je razširil fitocenološka proučevanja na celotne Kamniško-Savinjske Alpe. Pri tem delu se je omejil na visokogorski svet in raziskal rastje od zgornje gozdne meje do vršnih delov gorovja.

Podobno kot T. W r a b e r v Julijskih Alpah je tudi H a d e r l a p p v tem delu alpskega sveta obdelal rastje na različnih rastiščih. Zajel je rastje v skalnih razpokah, na meliščih in na tleh, kjer se dolgo zadržuje sneg. Proučil je visokogorska travišča (alpinske trate) in opisal dve rastlinski združbi na skalnih tleh.

Pred prikazom rastlinskih združb, ki poraščajo visokogorski pas, avtor predstavi samo gorovje in njegove prirodnogeografske značilnosti. Začne z geološkimi razmerami. Tem sledi kratek prikaz značilnosti prsti. V poglavju o podnebnih razmerah bralec spozna padavinske in temperaturne značilnosti. Avtor se tu sreča s pomanjkanjem klimatskih podatkov za visokogorski svet, saj ima na voljo temperaturne podatke le za dve višje ležeči postaji (Krvavec, 1472 m in Seeberg, 1040 m), padavinske pa še za Podolševo (1247 m). Uvodna poglavja zajemajo še prikaz endemitov proučevanega gorovja, kratek pregled različnih poimenovanih tega dela Alp in zgodovinski potek botaničnega proučevanja Kamniško-Savinjskih Alp.

Osrednja poglavja knjige prikazujejo rastlinske združbe v proučevanem delu gorovja. Avtor jih opredeljuje po znanem fitosociologu Braun-Blanquetu na osnovi značilnih rastlinskih vrst. Popise rastlinskih vrst in ostalo raziskovalno delo je opravil po srednjeevropski fitocenološki šoli. Pri tem delu je zajel 150 rastlin, ki so razvrščene v fitocenološki tabeli. V celoti je avtor opisal 8 združb (asociacij), od tega tri prvič, 14 subasociacij, tudi prvič opisanih, in prav tako prvič opisanih 9 variant.

V skalnih razpokah, na strmih stenah se širi združba clusijevega petoprstnika in zoisove zvončnice (*Potentillo clusianae-Campanuletum zoysii*), ki je bila opisana tudi v Julijskih Alpah. Po meliščih rastejo predstavniki združbe kernerjevega maka in kernerjevega mošnjaka (*Papaveri kernerii-Thlaspeetum kernerii*). V snežnih dolinicah, na pobočjih nad Belsko Kočno in na pobočjih od Kočne do Brane se nahaja združba topolistne vrbe in dvobarvnega planinščka (*Salix retusa-Homogyne discolor*). Visokogorska travišča sestavljajo sestoji pisane vilovine in vednozelenega šaša (*Seslerio-Semperviretum*), združba blazinastih rastlin (*Caricetum firmae*) čvrstega šaša ter alpske latovke in gorske zlatice (*Poa alpina-Ranunculus montanus*). Na skalnih tleh se razraščata združbi alpskega repnjaka (*Arabidetum alpinae*) in muškatnega kamnokreča (*Saxifragetum moschatae*), ki sta tu prvič opisani.

Ta proučitev rastja v alpskem pasu Kamniško-Savinjskih Alp predstavlja nov prispevek k poznavanju ne samo rastlinskih združb, temveč tudi gorske pokrajine, katere neločljiv del te združbe so. S tem delom in podobnimi proučitvami v Julijskih Alpah je že dokaj dopolnjena podoba vegetacije našega alpskega sveta.

F. Lovrenčak